

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. június 3.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

Köszöntés igéje: Nehémiás 8,10b

Mert szent e nap a mi Urunknak, és ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek.

Énekek: 47; 89,1.7

Lekció: Apostolok cselekedetei 16,5

Alapige: Apostolok cselekedetei 16,5

A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a gyülekezet közösségében mindig megható átélni a te jelenléted valóságát Szentlelked és igéd által. És amikor a zsoltárban is énekeltük isteni nagyságodat, fenségedet, örömedet, akkor olyan nagy ajándék, hogy bennünket is betölthet ez az öröm. Az Úrnak öröme valóban erősségünk lehet.

Köszönjük, hogy ez a te örömed Jézus öröme. Áldunk, mennyei Atyánk, hogy a te isteni boldogságodat, gyönyörködésedet az Úr Jézusban is láttad, megélted. Köszönjük, hogy a te igédből tudhatjuk, rajtunk is ugyanez lehet.

Te tudod, hogy mennyi mindent teszünk mi azért, hogy ne legyél boldog, ha ránk tekintesz. Csak a mai nap is, volt miben elesnünk, szégyent hoztunk rád. De áldunk, hogy éppen ezért Jézusban mindig ott a kegyelem, és mi a kegyelemmel élni akarunk, nem visszaélni azzal.

Kérünk téged, hogy a te igéd üzenetében ma is hadd ismerjünk meg jobban téged. Köszönjük, hogy közben magunkat is láthatjuk olyannak, amilyennek te tekintesz.

És arra is kérünk, hogy így tudjunk a gyülekezetre is tekinteni. Sőt, azokra is, akik még nem a tieid talán, de hozzánk közel állnak, családtagok, munkatársak, barátok. Könyörgünk, hogy közöttük is élhessünk olyan életet, hogy láthassák Jézus örömét.

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

Hálát adunk, hogy szabad összejönnünk így a te házádba. És kérünk, hogy ebben a szabadságban hadd lehessünk mi valóban boldogok.

Urunk, a holnapi nap szomorú emléknap, hiszen szétszakítottságunkra kell gondolnunk, mennyi országrészt leszakítottak Magyarországról, és ezért fáj a lelkünk, de köszönjük, hogy ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.

És hisszük, hogy ez igaz lehet magyar népünkre is. Kérünk, hogy adj megtérést a mi népünknek, azoknak, akik nem ismernek téged. Ugyanakkor te munkáld az egységet, ha szétszakítottság is van határookra nézve, de lélekben hadd lehessünk egyek, mint magyar nép.

Hadd köszönjük meg azoknak a szeretetét, szeretetegységét, akikkel lelki egységben is lehetünk tebenned. Hadd lehessen minden magyar ember számára a magyar gyülekezetek közössége áldássá. Mi is pasaréti gyülekezetként hadd legyünk így áldássá, Urunk.

Kérünk, szólíts meg így bennünket, és mint gyülekezetet is erősíts, bátoríts Jézusra tekintő hittel.

Ámen.

Igehirdetés

Most már nagyon közel van a foci Eb, és ha hallottátok a szomorú híreket, hogy egy 21 éves fiatalembert elfogott a TEK, és lehet, hogy az Eb-n szeretett volna robantani, akkor a szívünk összeszorul. Ha arra gondolunk, hogy jaj, mi van Magyarországon, és az ilyen hírek elvehetik annak az örömét, hogy micsoda ajándék, hogy valószínű szabad majd szurkolni. Én is mennék szívesen, ha lehetőségem lenne, de valószínű nem tudok elmenni, hadd menjenek mások inkább. De ez nagy öröm azoknak, akik szeretik a focit, és milyen nagy ajándék, hogy így a karantén utáni helyzetben ilyen örömben is lehet részünk.

És hadd kérdezzem meg, hogy emlékeztek-e arra a filmre, amit már említettem is és hátha már azóta meg is néztétek – Zaj a csendben –, amely a magyar válogatott 2020-as esztendejéről készített egy összefoglalót, és egy prédikáció elején már említettem, hogy lelkileg is mennyire felemelő. Ebben a magyar válogatott csapatkapitányának az izlandi meccs előtti beszéde különösen is megragadó. Három percig beszélt talán három fontos dologról. És az egyik mondata valahogy így hangzik, hogy: mi ma megváltoztathatjuk ennek az egész esztendőnek az egészét a magyar nép számára – és ott a magyarok millióit említette. Ha győzünk, akkor hiába volt 2020-ban olyan súlyos karanténhelyzet meg vírushelyzet. Ha kijutunk az Eb-re, azzal örömet szerzünk az egész magyarságnak.

Egy összefoglaló készült tehát a válogatotról és engem biztos, hogy nagyon felbuzdított. Januárban vetítették le, amit a Sport televízió készített el. És tudom, hogy sokakat, mert nagyon jó volt látni, hogy milyen öröm is lehetett a vírushelyzet sokféle szomorúsága közepette. Összefoglaló volt a fociválogatottunk sportban elért eredményeiről. Abban voltak veszteségek is, veszített csaták, de volt győzelem is. És emlékszünk, hogy milyen izgalmasan alakult az izlandi meccs. Ha valaki nem emlékszik, nézze majd meg, izguljon.

Szombaton pedig Pécelen voltunk a Biblia Szövetség közgyűlésén, és olyan öröm volt átélni, hogy az ország minden részéből együtt voltunk testvérekkel, idősek, fiatalok egyaránt. És ezen a közgyűlésen visszatekintés is volt meg előretekintés az Úr né-

pe dolgaira így a Szövetségen belül. És nekem nagyon nagy ajándék volt látni a vidéki testvéreknek is az örömét vagy a bánatát. És ők amikor kérdezték, hogy hogy vagyok, hogy van a gyülekezet Pasaréten, most akkor itt mit is mondjunk el a vírushelyzet miatt. És egyáltalán, mikor itt találkozunk és megkérdezzük egymástól, hogy vagy, hogy vagytok, hogy voltatok, hogy éltétek meg a helyzetet, nem tudom, hogy mi mit mondanánk elsőre.

Milyen filmet készítenének rólunk, hogyha a személyünkről, a házasságunkról, a családukról, hívó családként... De most maradjunk a gyülekezetnél, a pasaréti gyülekezet 2020-as esztendejéről a karaténos időszakról, ha egy filmet készítenének rólunk, vajon ez a film, ha megnéznék mások, másoknak örömet jelentene, szomorúságot? Mi áradna rólunk, mi árad a gyülekezetünkről akkor, amikor már most szabad együtt lennünk, tehát nemcsak a múltunkra nézve, hanem a jövőnkre nézve, a jelen meg a jövőre nézve is?

Biztos, hogy nagyon nagy ajándék együtt lennünk, de valóban betölt-e bennünket az az öröm, amit hallottunk a köszöntés igéjében is? Nehémiás könyvéből szólt a köszöntés igéje, a 8. részből. Az Úr népe a bűnei miatt szomorú volt, de hallották az Úr kijelentését, hogy nem szomorkodnotok kell most, mert most nem a szomorúság ideje van, hanem az öröme: „az Úrnak öröme a ti erősségetek” – így hallottuk az ígét. Az Úr előtt való öröm erőt ad nektek.

Milyennek értékeled az életedet, a gyülekezet életét az elmúlt időszak fényében? Ezek fontos kérdések lehetnek, de most nem ezek a legdöntőbb kérdések, hanem az ige alapján azt nézzük meg, hogy az Úr milyennek értékeli az ő népét.

Az Úr ugyanis összefoglalja tanúságtételében az ő népének, a gyülekezeteinek a helyzetét: „A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként.” Ez a kijelentés a második missziói út elején történetekre utal – a második elején, az első missziói út után vagyunk. Isten elindította Pált a második missziói útra, ő már úton van – erről olvashatunk a 16. rész első verseiben is, az 1-4. versben. Aztán folytatódik a második missziói útnak a leírása – csak ezeket most nem akarom felolvasni, de majd nézzük meg, ha esetleg nem emlékeznénk –, jönnek a városok, hogy hova megy Pál az Úr küldöttként és a munkatársai. De itt az 5. versben valamiért az Úrnak tetszett valami olyan kijelentést adni, ami egyébként a Cselekedetek könyvében többször is szerepel. Ezek a gondolatok, amik itt elhangoznak az Úr érzéseiről, örömről, tettéről, Isten személyéről meg tettéről, ezek a gondolatok mindig összefoglalóak a megelőző szakaszoknak a történései kapcsán, illetve természetes módon előre is utalnak a folytatásra. Isten tanúságot tesz. De mivel ez számunkra itt kijelentés, amikor én magam is olvastam és így elcsendesedtem rajta, olyan jó volt arra gondolni, hogy igen, akkor és ott ez igaz, de ez az ige itt és ma is szól nekem is, meg nekünk is. Most is az ige hirdetésben ezért is akartam mindenképp elétek hozni, hogy ez a kijelentés ez ma is igaz, hiszen kijelentés. Cselekedetek könyve történeti leírása, de ez Isten szava, Lelke által munkálkodik.

„A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként.” Ez a karanténhelyzetben is így volt a múltban, ami mögöttünk van már valamennyire, a jelenben is igaz ez, és bármeddig is van Isten népe a földön, ez az 5. versben kijelentett ige igaz. Amikor az Úr az ő népére tekint, látja az ő népét, akkor ilyennek értékeli őket.

Csak hadd jegyezzem meg, hogy a 2. rész végén is van egy hasonló kijelentés, amikor a pünkösdi drága üdvöseménye leírása van, és Isten jeruzsálemi gyülekezete,

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

---

zsidó-keresztény gyülekezete megalakul. A 6. részben is olvasunk, amikor a diakónusokat választják, ott is előjön ez. Aztán olvastunk a 12. részben is, amikor Heródes meghal, egy nagyon gonosz király, és utána van, hogy a gyülekezetek hogy gyarapodnak hitben és számban. Majd a 19. részben is olvasunk az efézusi gyülekezet kapcsán, de ott is nem csupán Efézus, hanem az Efézus körül levő városok gyülekezeteivel kapcsolatosan.

Valamiért tehát Isten ebben az újszövetségi könyvben nem csupán a történeteket akarja megismertetni velünk, hanem az ő isteni értékelését is örömet. Azért mondom így, hogy öröme, mert azért ez csak öröm Istennek, nem? A gyülekezetek azért erősödnek a hitben, gyarapodnak számban naponként. Szerintem mi is örülünk ennek. Ha tehát azt mondjuk, hogy a pasaréti gyülekezet naponta gyarapszik számban, tehát egy idő után a székek kevesek lennének, ha minden nap ez így megvalósul. De jelzem, hogy itt gyülekezetek vannak. Pasaréti gyülekezet csak egy, igaz? És vannak Budapesten is. Nem is tudom hány református gyülekezet van. Jelzem tehát, hogy itt gyülekezetek, többes számban szerepel, de ennek mi is részei vagyunk.

Milyennek lássuk Istent, láthatjuk az Urat; milyennek láthatjuk magunkat az Úr értékítélete szempontjából; és ez miben mutatkozik meg a hitben és a számban való növekedés kapcsán.

Én a felvezetőben a magyar válogatott példájával kapcsolatosan azért akartam idehozni, hogy ez egy csapat egy éve. Nem tudom, majd az Eb-n hogy játszanak a fiúk. Három meccs, reméljük, hogy több is lesz. Ha továbbjutnak, akkor legalább négy meccs. És az ugye csak néhány alkalom, néhány ember, egy közösség a sportban, de csinálnak valamit és mennyi örömet jelenthet másoknak is. Hát mennyivel inkább igaz ez akkor az Isten népére. Ráadásul akkor, hogyha azt nézzük, hogy Isten maga mit lát és mit érez. Itt ez a fontos, hogy a mi lelki látásunk, a mi hitünk is azt ragadja meg a múlt, jelen és jövő kapcsán a gyülekezetekre gondolva, Pasarétre gondolva is, hogy nem az a kérdés, hogy milyen volt a körülmény, akár még az sem, hogy mi milyenek voltunk vagy milyenek nem voltunk, hanem, hogy kicsoda az Úr és ő milyen, és ő mit csinál, mit akar elvégezni.

Három helyen is, az említett igazszakaszoknál, az Isten igéje növekedéséről ír az ige. Ebben a versben nem ezt olvastuk, hogy az Isten igéje növekedett, hanem így van, hogy: „A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként.” De a hitben növekedés, ez erre utal, hogy Isten szavát, Isten igéjét egyre jobban megismerni, egyre inkább áthatja a gyülekezetek életét az Úr szava, amit ugye az apostol is meg a munkatársai is hirdetnek.

Az Apostolok cselekedetei történetleírásában tehát fontos tény, hogy a történetek mellett mindig ott van az összefoglalás. És mivel itt a második missziói út elején akarta az Úr ezt az összefoglalást tenni, ebből a szempontból a második missziói útnak az üzenete is önmagában hangsúlyos lehet számunkra majd. Erről majd szeretnék szólni a végén a folytatásra nézve, hogy hogyan mutat előre ez a szakasz.

De először nézzük meg, hogy akkor a második missziói út elejét megelőző időben mi van itt, mi volt itt a leírásokban. Egyszerű kimondani, jeleztem is, hogy első missziói út, 13. résztől kezdődően. A 12. részben említettem, hogy ott is van egy ilyen összefoglaló, és utána 13. rész, Isten elhívja Barnabást és Pált az első missziói útra. Tehát misszió megint. Aztán a 15. részben olvassuk azt, hogy zsinatot kell összehívni, emlékszünk. Miért kellett zsinatot összehívni? Mert a zsidóságból megtértek között voltak olyanok, akik azt kezdték tanítani, tehát nem csak úgy véleményként mon-

dani, hanem tanítani kezdték, hogy a pogányok csak akkor lehetnek igazán hívők, csak akkor üdvözülhetnek, hogyha ők is megtartják a zsidóság szokásait, tehát zsidóvá lesznek. Metélkedjenek körül, nekik is be kell tartani a törvényeket, a mózesi törvényeket.

Mielőtt a zsinatot összehívták volna, előtte óriási viták mentek Pál, Barnabás meg az ilyen – hadd mondjam így sajnos, szomorú kimondani, de ez tévtanítás volt – tévtanítók között. De akkor még nem lepleződött le, hogy akkor melyik a tévtanítás. Az a tévtanítás, hogy a pogányok csak úgy egyszerűen lehetnek hívők? Mert akik azt tanították, hogy zsidóvá kell lenni a pogánynak először, hogy hívó is legyen – ők úgy gondolták, hogy ők tanítják helyesen az Isten szavát, és nekik ugye ott volt a Szentírás, az ószövetségi Szentírás, és úgy tűnt, hogy akkor nekik van igazuk. De aztán a zsinatot össze kellett hívni és ott is nagy vita volt.

De a 15. rész nem azzal zárul sajnos, hogy a zsinaton egy nagyon bölcs, helyes döntést hozott az Úr népe az Úr Lelkétől vezetve. Hanem mi volt a 15. rész végén, emlékeztek? Nem olyan régen olvastuk. Eszébe jut Pálnak, hogy menjünk el, látogassuk meg azokat a gyülekezeteket, ahol először jártunk az első missziói úton. Barnabással ezt megbeszéli. És Barnabás mit is mond? Vigyük el magunkkal Márkot, aki egyébként unokaöccse is volt. Annyira nincs egyetértés Pál és Barnabás között, hogy szétváljék a két lelki vezető szolgálati útja. Innentől fogva ők nem tudnak együtt szolgálni.

Azért gondolom, ti is mindig szomorúan olvassátok azt a szakaszt a 15. rész végén. És nem is értem, és nem is fogjuk soha megérteni, én sem értem, hogy hogy van ez, hogy egy ilyen ügyön ennyire nincs egyetértés. A zsinaton mekkora egyetértés lett egy nagyon fontos teológiai, bibliai kérdésben. Egy ilyen egyszerű kérdésben pedig, hogy most menjen Márk, vagy ne menjen, annyira ellentétben voltak egymással Pál és Barnabás, hogy onnantól fogva nem tudtak együtt szolgálni.

Azt is azért megemlítem, mert a 16. 1-4. versében megtudjuk, hogy amikor Timótheus hívó lett, ő is már az Úr Jézus követője lett, de neki nem jutott eszébe, hogy mivel én zsidó is vagyok, de nem volt körülmételve, hogy körül kellene metélkednem. Mert ha én már az Úr Jézust követem – Jézus vállalta a zsidóságot, ő a zsidók Messiása is volt –, nem kellene-e körülmételkednem, mert akkor ezzel is vállalom a népemhez való tartozás ősi szokását. De a zsinaton ő is hallotta, hogy de hát a pogányoknak nem kell körülmételkedni. Lehet, hogy ő is arra gondolt, hogy hát akkor nekem se kell körülmételkedni. De aztán megtudtuk, hogy Pál mégiscsak körülmételte őt, merthogy ha nem metélkedik körül zsidó fiatalember létére, nem vállalja az ősei hagyományát – ilyen értelemben ez pozitív –, akkor hogy fog ő a zsidók között igét hirdetni. Hogyan fog ő Jézusról, a zsidók Messiásáról is beszélni, hogyha ő megtagadja azt, ami az ő születése miatt neki az ősei szokásához való kötődés lehetett. És ez mindenképp pozitív lehetett.

Ezeket így azért gondoltam elmondani ilyen felhangokkal, hogy érzékeltessem, a megelőző történeti leírásokban van sok öröm is természetesen – a misszió miatt különösen is –, de egy csomó negatívum. Nagyon nagy hívők életében is ott vannak a negatívumok. És bemutatja az Úr szava a Cselekedetek könyvében, hogy igen, ennyire kegyelemre szoruló bűnösök a legnagyobb hívők is az ő népe, az ő gyülekezetei között.

De kik végzik a munkát? Pál és Barnabás végzik a munkát? Nem. Cselekedetek könyve miről is szól? Jézus Krisztusnak a cselekedete, tette Szentlelke és igéje által az övéin keresztül. Jézus testileg már nincs itt, de ott vannak az övéi: Timótheus, Pál, Barnabás és a többiek. Ma meg mi. Tehát ezek Jézus cselekedetei Szentlelke és

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

---

igéje által az övéin keresztül. Az övéi ilyen bűnösök? Ilyen bűnök is lehetnek közöttük? Sajnos igen. A bűn az bűn marad. „De ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.”

Ezért nagyon fontos, hogy amikor ezt mondja, „a gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként”, az Úrnak ez az összefoglalása, ez akkor is igaz, hogyha a láthatókra nézve mondhatnánk, hogy de hát Uram, ott vannak azok a személyek is, meg ezek a nézeteltérések, meg ezek a tévtanítások. Hát mennyi hamisság is van vagy milyen kevesen vannak abban a gyülekezetben. De nem az a kérdés az Úr szerint, hanem amit ő cselekszik: az Isten igéje növekedett. Folyamatosan végzi az Úr.

Hadd mondjam, ez önmagában olyan bátorító, hogy a kifejezés, hogy ’erősödtek’, ’gyarapodtak’, ezek folyamatos jelentésű igék. Ez fontos a nyelvtan szempontjából, nagyon fontos, nem véletlenül folyamatos. Tehát folyamatosan növekszik, gyarapszik. Naponta – hallottuk –, naponta.

Aztán hogy itt valóban az Úr cselekszik Lelke és igéje által övéin keresztül, az abban is látszik, hogy az „erősödtek a hitben”, itt az ’erősödni’ kifejezés ez meg szenvedő szerkezetű az ősi nyelvben. Ami azt jelenti, hogy erősítették a hitben. Tehát nem ők maguk erőlködtek meg miegymás, hanem az Úr Lelke és igéje által erősítette őket, és így igaz, ami itt le van írva. Tehát ebben az egy versben is ott van az egész Cselekedetek könyve hihetetlen nagy bátorítása, hogy itt az Úr cselekszik, Jézus maga cselekszik.

De akkor már ne hagyjuk ki az Atyát. Jézus a mennyei Atyát képviselte a földi élete során is. Amikor pedig elment a mennybe, a mennyei dicsőségben uralkodik Jézus, ugye hatalmat kapott – „nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” –, a mennyei Atya akaratát Jézus most is engedelmes Fiúként végrehajtja Szentlelke és igéje által. Így a Szentháromság Isten személye hadd legyen ott előttünk.

Megígérte az Úr Jézus, hogy ő minden nap velük lesz, igaz? Minden keresztelőn halljuk: „ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Nemcsak minden nap velük van, velünk is, hanem minden nap bennünk, bennük, bennünk van, illetve általunk az Úr jelenléte.

Ez a ’naponta’ kifejezés azért engem zavart, mert lelki vezetőinktől mindig azt hallottuk – emlékszünk, remélem – itt Pasaréten is sokszor, hogy amikor az Úr ébredési időt ad, az milyen nagy idő, mert akkor egyszerre sokan hitre jutnak. Ébredési időben könnyebb elhinni nekünk is, szerintem, hogy a gyülekezetek naponta gyarapodnak számban, mert mikor ébredés van, akkor itt nálunk, Magyarországon is a második világháború után, hát milyen sokan megismerték az Urat, mekkora gyarapodás volt.

Itt mindenképpen arról van szó, hogy missziói út, második missziói út, meg az első is már mögöttük van. De a Cselekedetek könyvében sem azt látjuk, hogy minden városban mindig ébredési idő lett volna. A ’naponta’ kifejezés inkább évente, örülünk, ha évente egy fővel gyarapszik a gyülekezet. Bár lehet, hogy nekünk itt Pasaréten egy kicsit nehezebb, mivel nagyon sokan vagyunk, ezért nálunk a nagy létszám miatt könnyebben lehet az, hogy lehet, hogy nem csak egy évben egy valaki jut hitre, hanem legalább kettő. Vagy három vagy tíz? Ha naponta hitre jutna valaki, akkor 365 minden évben?

Remélem, érzitek megint, hogy gyülekezetekről van szó – többes szám –, gyülekezetek, tehát nem csak egy gyülekezet a kérdés, hogy egy gyülekezetben mennyi

a gyarapodás. Illetve ez a naponta ez arra utal, amikor az Úr munkálkodik Szentlelke és igéje által az ő népe életében, a gyülekezetekben, a városokban, akkor ő ezt naponta végzi. Az Úrnak ez a megjegyzése – erősödés a hitben, gyarapodás számban –, ez az Úrnak napi kérdés. És ha belegondolunk, ez teljesen logikus. Hát ez nem úgy van, hogy Isten ma csinál valamit, aztán holnap semmit sem csinál, mert elmegy szabadságra. Ő minden nap cselekszik. „Veletek vagyok minden napon” – akkor bennetek vagyok minden napon, általatok vagyok minden napon.

Csak az a fontos – ezért lett nekem ez az ige nagyon bátorító –, hogy ezt merjük akkor is hinni, ha a láthatókra nézve nem biztos, hogy a magunk gyülekezetében valamit úgy tapasztalunk, ami ennek az igének a kijelentése.

Pécelen elmondta az egyik barátom, lelki testvérem, hogy egy lelki vezető egy másik felekezet életéről azt mondta, hogy abban a másik felekezetben, hát minimum harminc százalékkal biztos, hogy kevesebben fognak templomba járni a karantén után. Harminc százalékkal csökkenni fog annak a felekezetnek a templomba járói létszáma. És úgy belegondoltam, hogy hát ha református felekezetről van szó, mondjuk Pasarétről van szó, akkor mi hány százalékkal csökkenünk, ha ott harminc százalékkal. Hallják, testvérek: csökkenés. Mert ezen elkezdtem gondolkodni. Aztán mikor ez az ige eszembe jutott – én már erről az ígéről gondolkoztam –, akkor leesett, hogy hogyhogya csökken, miért csökkenésről kell gondolkoznunk, miért nem lehet az, hogy harminc százalékkal növekedni fogunk, ha az Úr növekedést akar adni Pasaréten is vagy bárhol, ahol ott a helyünk és ahol szolgálhatunk. Az Úr soha nem csökkenésről beszél az ő népe kapcsán, mindig növekedésről. Csak nem mindig a láthatókra kell néznünk.

Illés – emlékeztek – azt mondta: – Uram, én egyedül maradtam. Teljes depresszióba volt, teljesen ki volt ütve, semmit nem tudott csinálni és szolgálatba sehol nem volt Illés. És mit mondott az Úr neki válaszképpen? – Illés, még meghagytam magamnak hétezer embert. Jó, ha tudod. És az a hétezer ember az a szó szoros értelmében is hétezer, de természetesen benne van, hogy a hetes szám az a teljesség száma, már az Ószövetségben is. Tehát ennek volt egy nagyon fontos lelki üzenete is.

Te, amikor a magad életét látod, a családi életedet, a gyülekezetet, a gyülekezeteket, a Református Egyházunkat, akkor az Úr szemével látod-e, látjuk-e. Mert az Úr szeme akármennyi baj van, a Református Egyházunkban is, vannak bajok, de ez az 5. vers azt mondja, milyennek látja az Úr az ő népét. Mert mi nem a tökéletesek társasága vagyunk, hanem a kegyelmet nyert bűnösök közössége.

Mire és kire kell tehát néznünk a láthatókat félretéve? Az Úrra. Az ő szava alapján értékeljük, lássuk magunkat. És az Úr szempontjából hadd mondjam így, mivel igaz az 5. versben leírt kijelentése, ezért az Úrnak minden nap milyen öröm lehet.

Emlékeztek, hogy az angyalok örömről beszél az Úr Jézus, mikor azt mondja, hogy egy bűnös ember megtérésén is hogy örülnek az Isten angyalai. Egy csomó angyal örül, és nem kevés angyal van a mennyben az Úrnál. Nem azt mondja, hogy mennyire örül az én mennyei Atyám, mert az olyan természetes, hanem az angyalokat akarja, még az angyalok is örülnek egy bűnös ember megtérésén, hát még az Úr. Örül a mennyei Atya, örül az Úr Jézus a mennyei dicsőségben, mert itt a földön az ő népe hitben és számban gyarapszik.

Gyönyörködik Isten a krisztusi életekben. Antiókhában nevezték először keresztyéneknek ugye a hívőket, ez azt jelenti, hogy krisztusi. Látja a mennyei Atya a krisztusi életeket a gyülekezetekben, nem csak egyet, hanem sokan vagyunk krisztusi

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

---

emberek. És ez nagy örömet jelent. És amikor egy új tag jön, megtérés van, újjászületés, akkor gyarapszik, Pasaréten is eggyel gyarapodott, és ez milyen öröm. És az Úr örülhet a többieknek is, akik már itt vagyunk.

Lehet, hogy mindenki más erőtelen a karanténhelyzet miatt a gyülekezetünkben, de ha te erős vagy, akkor van egy valaki, aki már erős az Úrban és akkor rajtad keresztül az Úr a többieket is erősítheti. Mert Jézus Szentlelke és igéje által az övéin keresztül.

A Cselekedetek könyvében ti kire mondanátok, hogy a legerősebb volt a hitben? Mert Pálra meg Barnabásra nem nagyon mondhatjuk ezek szerint, mert hát ők nem tudtak egyetérteni Márkon. És hát hogy lehet valaki erős a hitben, hogyha egy ilyen egyszerű dologban nem tud egyetérteni? Pétert mondjuk erősnek? Hát neki is voltak elég komoly kilengései. Lehet, hogy jobban járunk, hogyha az asszonyok között keresünk. Mert amikor az asszonyokról olvasunk a Cselekedetek könyvében, akkor azt látjuk, hogy ott szinte mindig csak pozitív.

Ki volt a legelső megtérő az asszonyok között, akinek még a nevét is tudjuk a Cselekedetek könyvében? Ugye Jézus édesanyja is ott van a gyülekezetben, meg mások a feltámadás után. De pünkösöd után, aki legelőször megismerte az Úr Jézust? Legalábbis olyan értelemben, hogy tudjuk a nevét is. Lídia nevét hallom halkán, de őelőtte volt valaki más. Lídia majd a 16. rész folytatásában jön. Az a valaki még meg is halt. Az ő nevét tudjuk, mert még meg is halt. Aztán föltámasztotta az Úr Péter által. Tábita. Aki ugye varrótűvel szolgált az idős testvérek között. Lídiának pedig a megtéréséről hallunk, így van. Ő az első európai megtért asszony.

Csak én most hadd beszéljek Tábitáról, vagy hadd utaljak őrá. Az ő neve azért van benne a Cselekedetek könyvében, mert ő meghalt, és az idős testvérek mondják el Péternek mutatva, hogy mi mindent tett. És utána Péter feltámasztja. Meghalt valaki, akkor a gyülekezetnek ez veszteség, akkor eggyel kevesebben vagyunk. Bár így meg eggyel többen az Úrnál. Azért az semmiképpen sem rossz, igaz? Pál azt mondja: „mert szorongattatom e kettő között, kívánván elköltözni és a Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb”.

A karanténos helyzetben ti hogy éltétek meg a gyász terhét? Veszteségnek éltétek meg a gyászt csupán, vagy a hitben elhunyt szeretteinknek nyereség? Ezt én édesanyám elmenetele miatt szeretném mondani, hogy ez egy csoda, hogy énnekem az Úr ezt nem veszteségként adta megélni. Az is, de a nyereség abban az értelemben, hogy milyen jó az Úrnál valakinek, aki az övé volt itt a földön.

Az Úr gyönyörködik az ő népében itt a földön. És mivel gyülekezetekről van szó, lehet, hogy egy gyülekezetben egy valaki van, aki erős és rajta keresztül azt a gyülekezetet az Úr aztán erősíti tovább. De a gyülekezetek – lehet, hogy csak egy gyülekezet van a helyén, és akkor a többi milyen áldást kap az Úrtól azon keresztül.

Itt hallottuk a 16. rész elején, hogy Timótheusról nemcsak abban a gyülekezetben tettek jó bizonyosságot, ahol ő élt, hanem más gyülekezetek hívői is elmondták, hogy ő milyen jó is, és Pál aztán maga mellé veszi a szolgálatban.

Otthon a mi gyülekezeteinkben társegyházközi kapcsolat volt, és tényleg úgy volt, hogy annyira tudtunk Tápiószőlősen lakva örülni annak, amikor az egyik évben nem Szőlősen jutott valaki hitre, hanem mondjuk Újszilváson. De hát milyen öröm volt az! Álmos bácsi jött és elmondta, hogy hitre jutott valaki, és annyira hálásak voltunk. Aztán amikor olyan együttlét volt, amikor a Szilvási testvérek is átjöttek Szőlőse, mert úrvacsorai közösség volt vasárnap délután, akkor már személyesen is ta-

lálkozhattunk azzal a testvérrel. Abban az időben még nem volt mobil, nem volt internet, akkor még nem mehetek olyan gyorsan a hírek, meg nem láthattuk egymás arcát így a neten keresztül. Hanem amikor először találkoztunk a megtért újszilvási testvérrel, az micsoda öröm volt! Mi a mai világban olyan könnyen tudjuk egymást látni, hallani. Néha túl könnyen. Vagy túl sokszor. De micsoda öröm, amikor az Úr öröme a miénk. Kis létszámú gyülekezetekben is nagy öröm ez, és a nagyobb létszámú gyülekezetekben, mint mi is lehetünk.

„A gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként” – ez az Úr jellemzőjét mutatja meg, hogy ő fontosnak tartja összefoglalni, pedig csak elkezdődött a missziói út történeti leírása. De az Úr szinte már előre elmond valamit, hogy a múltra nézve mi minden van, akkor majd a jövőre nézve milyen nagy ajándékokat adott. Ezért fontos: hitben is erősödés, erősíttetés meg számban is növekedés. Ezt olyan egyszerű kimondani, de ez fontos, hogy először a hitben. Naponta erősödés a hitben. És itt a tagok alkotják a gyülekezetet, tehát benne van, hogy minden tagra ez igaz lehet, hogy naponta a hitben. Itt a konkrét helyzet miatt hadd mondjam így, óriási hitbeli megerősödés lehetett azt megtudni a pogányoknak, hogy nekik nem kell zsidóvá lenni ahhoz, hogy ők igazán az Úr Jézuséi legyenek, nem kell cselekedetek által üdvözülni. Elég Jézus. Ez micsoda ajándék! Ott van az Úr Jézus, ő is ezt hirdette.

Pasaréten, nekünk ez természetes, hogy mi ezt valljuk, mi így növünk föl Pasaréten. De milyen nehéz lehet valakinek, aki nem ebben nőtt fel? Aki egy olyan közösségben, felekezetben nőtt fel, mondjuk, ahol mindig az van mondva, hogy neked kell azért tenni valamit, hogy üdvözülhess. Micsoda felüdülés akkor azt hallani az Úr ígéjében, hogy: nem, Jézus tett meg mindent.

És az is milyen öröm lehetett, hogy hallották, hogy Timótheus körülmetélkedett. Nem azért, mert neki kellett, hanem azért, mert ő így fog szolgálni még a zsidók között is. Hogy szereti a zsidókat Timótheus! Mennyire szereti az ő ószövetségi népéhez tartozókat, hogy vállalta ezt. Pedig éppen most hallottuk, hogy nem kell körülmetélkedni a hithez, ha nem zsidó valaki, de Timótheus szabad volt arra, amire.

Meg szeretném említeni Márkot, aki miatt Pál és Barnabás szétváltak. A második missziói út az Úr Jézus születése után olyan 48-52 között lehetett. Önmagában ajándék, testvérek, hogy mi ezt így ki tudjuk mondani. Gondoljuk el, hogy több ezer éves múlt és ennyire pontosan kimondhatjuk, mert a régészeti leletek meg a mai tudomány, történeti tudományok miatt ezt kimondhatjuk: 48-52 között.

Márknak ugye az elmaradása az első missziói úton történt, amikor otthagyta Pált és Barnabást, és Pál ezért gondolta, hogy ha valaki az első missziói úton nem jött velük, akkor most, hogy vinnék magukkal a másodikra, nem alkalmas a szolgálatra. De testvérek, ez az a János Márk, aki által az Úr leírta Márk evangéliumát. Valaki, aki leírta a Márk evangéliumát, olyan valaki, aki miatt két lelki vezető annyira nem ért egyet, hogy szétváljak az útjuk. De persze a Pál leveleiből tudjuk, hogy nem sokkal később már Pál munkatársa ez a János Márk, csak ott Márk miatt Barnabás és Pál nem értett egyet, de aztán pár év eltelik és onnantól fogva Pál munkatársa Márk megint. Tehát helyreállt a kapcsolat Pál és Márk között is, hát még akkor Barnabás meg Márk között, meg Barnabás és Pál között is, csak az nincs leírva.

Én az evangélium keletkezése körülményei szempontjából, itt ugye vannak bizonytalanságok, ezért csak így szeretném mondani, az is lehet, hogy az Úr Lelke Márkkal még az első missziói út előtt leírta az evangéliumot és utána volt az, hogy

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

---

sajnos Márk mégis otthagyta a missziót. Ha akkor íratta le az Úr Márkkal, akkor micsoda erőforrás lett. Valaki, egy fiatal ember, aki leírta az evangéliumot, hát ő azt tudja fejből, idézheti. Még Pálnál is jobban tudhatja, hogy hogyan is élt Jézus, mert ő írta le, amennyiben az első missziói út előtt íratta le vele az Úr. De aztán valami miatt mégis otthagyja a missziót. Az is lehet, hogy Márk az evangéliumot akkor írta le, mikor még nem állt helyre a kapcsolata Pállal. Ez is lehetséges. Ott is ezt mondanám: még nem állt helyre a kapcsolat, de már az evangéliumot az Úr leírta vele, mert az Úr eszköze. Aztán Pál is megtudja, hogy ő most már alkalmas eszköz.

Egy egyszerű gondolat csupán Márk személyéhez kapcsolódóan, de azt akarom jelezni ezzel – „gyülekezetek azért erősödének a hitben, és gyarapodának számban naponként” –, a hitben való erősödés még Márkon keresztül is nyugodtan lehetett. Pedig ő hogy viselkedett korábban, és miatta mi történt Pál és Barnabás között. De itt az Úr cselekedeteiről van szó.

A koronavírus-helyzetben a pasaréti gyülekezet is biztos, hogy kevesebben lettünk, hiszen mentek el drága szeretteink, akiket az Úr hazavitt. Nekünk ez fáj és gyász, de ahogy mondtam, az Úrnál viszont akkor annyival többen vannak. Mert az Úr úgy döntött, hogy ott szolgálják őt, és ott dicsőítsék őt. De abban is biztosak lehetünk, hogy az Úr ezeket az elment testvéreket pótolni akarja, mert az ő munkája mindig ilyen. Számban is fogunk ezért gyarapodni. Nemcsak ébredés idején van ilyen gyarapodás a gyülekezetekben, számban is. Önmagában kik azok, akik számban gyarapítják a gyülekezeteket? Akik az Úr választottjai. A 13. rész 48. versében az első missziói úton olvassuk, hogy: „és akik csak örök életre választattak, hittek” az igének. Az Úr ismeri az övéit.

És meddig fog gyarapodni az Úr mindenkori népe? Az ő eljöveteleig. Csak akkor jön el Jézus, mikor teljes lesz a létszám. Számunkra ez a gyarapodás – létszámban gyarapszik az Úr népe és ezt az Úr látja és ennek örül – azt hirdeti, hogy Jézus várását is befolyásolja az életünkben. Mi várjuk az Úr Jézust vissza minden nap, mert minden nap gyarapszik az övéinek a száma. Micsoda kincs ez nekünk! Nem beszélve arról, amit már jeleztem, most csak megemlítem, öröm a mennyben. Hát ha az Úr örül a mennyben, akkor mi is örülhetünk. Pasaréten is hisszük, hogy naponta lehet gyarapodás, ha az Úr naponta akarja adni. De itt gyülekezetekről van szó. Lehet, hogy ma nálunk, Pasaréten, holnap majd Vanuatun, ahol a Greizer házaspár szolgál, aztán majd a magarok között, ahol Csépe Andrea misszionáriusunk szolgál, aztán a nógrádi misszióban, aztán ott, ahol te vagy, a te családod vagy a te munkatársaid közül. De ők még mindig csak a mi gyülekezeteink szinte, mert ugye a mi gyülekezeti kapcsolatainkról van szó. És ott vannak a többi gyülekezetek. Naponta gyarapszik. Hálát adunk ezért és örülünk ennek?

Korinthusban Pált bátorítani kellett, hogy ne hagyja abba az igehirdetés szolgálatát. És emlékeztek, az Úr megjelent neki éjszaka álomban. Mondja neki, hogy: – Ne félj, Pál, nem fog senki bántani téged, szólj, ne hallgass. És mit is mondott neki, miért ne? „Mert nékem sok népem van ebben a városban.” Pál nem tudta, és ő valamiért félt. De az Úr tudta. Budapesten hiszitek, hogy sok népe van az Úrnak? Mert mi itt vagyunk Budapesten pasarétiak, mint gyülekezetei tagok. Lehet, hogy mi még nem látjuk, de az Úr tudja és látja.

És ezért az előremutatása ennek az igének egy egyszerű gondolat. Jön a második missziói út folytatása, és ahogy már hallottuk Lídia nevét hallva, az Úr Európában

is hirdetni akarja az ígét. Az 5. vers utáni kijelentések úgy szólnak, hogy az Úr Pálnak megjelenik álomban, egy macedón férfi jelenik meg konkrétan, de az Úr a Szentlélek üzenetét közvetíti: „Gyere át Macedóniába, és segíts rajtunk!” – és Pál tudja, hogy át kell menni. Európa felé küldte az Úr Pált, az apostolt. És Lídia volt az első európai megtért asszony. Aztán ment Korinthusba is, ahol aztán félt, majd aztán ment Efézusba. Szóval sokféle ment Pál Európában meg aztán megint Ázsiában is, Antiókiába is ment vissza, de ennek az összefoglaló kijelentésnek a folytatása az előremutatásban, hogy Isten Európa felé küldi az aspostolt.

Mi most Európát milyennek látjuk keresztyén szempontból? Katasztrofális. Szomorú a szívünk. És lehet, hogy Európa el fog veszni, mert ha nem tér meg, akkor Isten ítélete van azokon, akik nem térnek meg – ezt Jézus is megmondta. De mi van, ha az Úr reformációt ad megint Európának? Mi van, hogyha az Úrnak tetszik megkönyörülni Európán, ahogy annak idején megkönyörült. Nem az a kérdés, hogy mi fog Európával történni most a mi időnkben, hanem az a kérdés, hogy az Úr öröme az ő gyülekezetei gyarapodásában hitben és számban hogyan valósul meg a mai gyülekezetek, a mai Isten népe, a mi személyes életünk, a mi házasságunk, a mi családi életünk és a mi gyülekezeti életünkön keresztül is. És ez aztán áldássá lehet nagyobb távlatokban is.

Ha Európa el fog veszni, mert nem akarja az Urat követni, akkor ebben valószínű az is benne lesz, hogy az övéi, az Úr népe mártíromságot fogunk szenvedni. Lehet, hogy testileg is üldözni fognak bennünket, de lelkileg biztos. Ha viszont az Úr reformációt akar adni, akkor lehet, hogy ad megint valami nagy ébredést. Ezt az Úr tudja. Az biztos viszont, hogy akár mártíromság lesz a részünk a jövőben, akár nem, a mártíromság szó azt jelenti, hogy tanúbizonyságot tenni. Ha az Úr gyarapítja naponta az ő gyülekezeteit hitben és számban, és ez ránk is igaz, akkor a mártíromság szóval mondva, ebben a gyarapodásban mi is részt veszünk. Te is meg én is, és így lehetünk áldássá. Ma is van missziója az Úrnak azon a helyen, ahova minket küldött. Az előremutatás ennek az ígének az alapján erre is utal.

Hadd legyen számunkra ne csak a visszatekintés, hanem az előretekintés is ezért az Úr személye, az Úr öröme alapján így bátorítás arra, hogy erősíthessen az Úr Lelke hitben és boldogan örvendezzünk, hogy számban is növeli az ő népét Párisban is.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, imádunk azért téged, hogy az Úr Jézus mindent vállalt, hogy te legyőzd a bűnt a Sátánt, legyőzd bennünk is személyesen és még mint gyülekezetben is felszabadítsál bennünket, amikor esetleg egymás ellen vétkezünk, akkor is van gyógyulás, helyreállítás, megoldás.

Köszönjük, hogy mi is valóban kegyelmet nyert bűnösök lehetünk, de így lehetünk áldássá a gyülekezetben is, és a hitben még nem járók között.

Köszönjük, hogy igaz ma is, hogy te gyarapítod a tiédet hitben és számban. Bocsásd meg, hogyha azért keseregtünk, azért nem láttunk téged dicsőségesnek, győztesnek, mert túlzottan a láthatókra nézünk, ahol lehet, hogy éppen nem ezt a gyarapodást tapasztaltuk. Valóban köszönjük, hogy még a karanténos időszakban is szólhattott a te ígéd, csatlakozhattak be újak is. És köszönjük, hogy most könyöröghetünk is értük, hogy amikor már lehet személyesen találkozni, éljék át, hogy milyen jó a gyülekezet közössége.

HITBEN ÉS SZÁMBAN NÖVEKEDNI

Köszönjük, hogy te rajtunk keresztül is utánuk mész azoknak, akik eltévelyedtek a nyájtól. De hálát adunk, hogy az Úr Jézus a jó pásztor és ő megtartja az övéit. Ennek a reménységében szeretnénk mi a helyünkön lenni így is.

Köszönjük neked, hogy határon innen és határon túl is szól még mindig a te igéd a magyarok között. Köszönjük, hogy olyan sok magyar gyülekezet lehet, hadd lehessenek áldássá a maguk helyén.

És kérünk arra, hogy a hitben való erősödés hadd legyen úgy is valóság, hogy egymást is erősítjük a hitben rád mutatva, a te igédet képviselve.

És könyörülj meg azokon a testvéreinken, akik ma is mártíromság előtt állnak, mert készülnek őket kivégezni a hitükért. Segítsd őket, és erősítsed.

És Urunk, ma is hadd kérjük, hogy az orosz és az ukrán háború miatt is különösképpen Kárpátalján adj békességet. Köszönjük, hogy fizikailag is és lelkileg egyaránt te adhatod, mi ezt kérjük.

Vezesd vezetőinket is, tartsd őket alázatban, hogy a hatalom az ne felfuvalkodottá tegye őket, hanem alázatban maradjanak és így lehessenek alkalmas eszközeid. Köszönjük azokat, akik a vezetőink között is hitben járnak

És kérünk téged arra, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg az Úr Jézusért, Atyánk.

Ámen.

89,1.7 ének

Genf, 1562.

Az Úr- nak ir- gal- mát ö- rök- ké
És hű- sé- ges vol- tát min- den- kor
é- nek- lem,
hir- de- tem, Mert mon- dom, hogy meg- áll
mind- ö- rök- ké ir- gal- ma, Me- lyet úgy
meg- é- pít, hogy meg- áll- jon min- den- ha,

7. Boldog a nép, amely tenéked örvendez, *∴*
Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez. Fényes orcád
előtt ezek járnak merészen, És a te nevedben örvendez-
nek szüntelen, Mert nagy dicsőségre őket felmagasztal-
lod, És jótéteményed rajtuk megsaporítod.